

SENTÈNCIA 44-95 DE 7 DE NOVEMBRE DE 1995

Lesions per imprudència.- Error en l'apreciació de la prova.- Responsabilitat civil.- Concurrència de culpes.

Ponent: M.I. Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el M.I. Tribunal de Corts en la present causa i rotlle va dictar sentència en data 28 de març de 1995, amb la següent part dispositiva: "FALLEM, que hem de condemnar i condemnem a Josep Anton L.F., com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delictes major de lesions per imprudència, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a les penes d'UN MES DE RETIRADA DEL PERMÍS DE CONDUIR I MULTA DE SETANTA-CINC MIL PESSETES, així com també al pagament de les despeses processals causades, sent-li d'abonament el temps de retirada provisional del permís de conduir, en el seu cas.

Com a responsables civils solidaris condemnem a l'esmentat Josep Anton L.F. i la Companyia D'Assegurances ATLANTIS, S.A. a abonar a la Sra. Teresa C.M. la quantitat de 1.624.329 pessetes i a la Sra. Teresa L.C. la suma de 156.000 pessetes.

II.-RESULTANT: Que contra l'esmentada sentència va interposar recurs de suplicació Josep Anton L.F. i la Companyia D'Assegurances ATLANTIS, S.A., fonamentat en els següents motius de suplicació:

-Per error en l'apreciació de la prova (art.3.5).

-Per infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la sentència (art.3.9).

Respecte el primer motiu, va al·legar el recurrent que la sentència estableix, que el 23 de juliol de 1993 vers les 16 hores el Sr. Josep Anton L.F. circulava amb el seu vehicle marca Subaru, matrícula d'Andorra AND-7768 per l'Avda. Carlemany d'Escaldes en direcció Andorra la Vella, i en arribar a l'Hostal Valira, va atropellar a la vianant la Sra. Teresa C.M., que creuava el carrer per un pas per a vianants, al·legant el recurrent que hi ha diversos detalls que la sentència no va prendre en consideració, com és el

fet que el conductor circulava a molt poca velocitat (30 Km/hora) amb totes les mesures de precaució exigibles. Reconeix el recurrent que "quan la Sra. Teresa C.M. aturada al pas de vianants, havia d'haver aturat el seu vehicle, però donada l'actitud passiva de la vianant, no va creure que aquesta anés a creuar com efectivament ho va fer". En l'esmentat argument el recurrent va afegir-ne un altre, del qual entén que resulta de la prova, com és que el vianant "no va mirar vers la seva esquerra al moment de creuar, esquerra per la qual circulava el vehicle", havent manifestat la Sra. Teresa C.M. que "no ho va fer perquè pensava que el vehicle anava a frenar", el que el recurrent considera una conducta imprudent per la seva part. Argument que creu es reforça per les pròpies apreciacions de l'atestat de la Policia i que la mateixa sentència reconeix que "la vianant va incórrer en un error de càlcul en pensar que tindria temps de creuar abans d'arribar al pas de vianants el cotxe". El recurrent raona que el reconeixement d'una part d'imprudència en la vianant ha de traduir-se en un repartiment de les responsabilitats civils derivades de l'accident, que haurien d'atribuir-se en un 75% al conductor recurrent i en 25% a la lesionada Sra. Teresa C.M., raonant a continuació els aspectes puntuals i la quantia de les indemnitzacions que la sentència estableix.

III.-RESULTANT: Que admès el recurs i emplaçades les parts van comparèixer davant d'aquest Tribunal, el Ministeri Fiscal fent oposició a tots els motius del recurs per considerar-los no ajustats a la realitat dels fets i a la prova dels mateixos, oposició que va formular també la defensa de la lesionada Teresa C.M., que va rebutjar els motius del recurs insistint en que la sentència no ha incorregut en cap error provatori.

IV.-RESULTANT: Que oportunament es va assenyalar dia per a la celebració de la vista del recurs, la qual va celebrar-se informant en el recolzament de les seves respectives posicions l'advocat dels recurrents el Sr. Pere AUGÉ SÁNCHEZ, el Ministeri fiscal i l'advocat de Teresa C.M., el Sr. Enric CASADEVALL PALLÉ.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que el present recurs es limita a resoldre si en el moment que s'ha produït l'accident de circulació ha tingut cap part de culpa o imprudència la vianant que va resultar lesionada, de manera que hauria traduir-se en un repartiment de les indemnitzacions civils. Aquests són els termes en que el propi recurrent planteja

en la seva impugnació, i expressament reconeix la imprudència del conductor del turisme que va atropellar a la vianant al "pas de vianants " i accepta que a efectes civils el 75% de la responsabilitat civil vagi al seu càrrec i l'altre 25% a càrrec de la vianant, en aquest plantejament va insistir al tràmit de la vista del recurs, on va demanar també que el punt d'I.T.T. hauria de ser valorat en 50.000 pessetes, havent de ser rebaixades les indemnitzacions corresponents al "pretium doloris". Als esmentats arguments va oposar-se el Ministeri Fiscal , que considera el conductor únic responsable de l'accident, així com la defensa de la lesionada, que igualment el considera únic responsable per no moderar la velocitat, ja que només així s'explica que al tractant-se d'un automòbil dotat de mecanismes moderns de fre, no hagués detingut amb l'antelació suficient.

II.-CONSIDERANT: Que la sentència considera com a fets provats (sense que hagin estat qüestionats al recurs), que l'accident és va produir precisament "al pas destinat a vianants", quan la víctima una persona de setanta-vuit anys creuava la calçada vers l'altre costat. Es indiscutible que si el processat hagués conduït el seu automòbil amb la deguda prudència i atenció, (com exigeixen el reglament de Circulació) amb una velocitat moderada, hauria pogut deturar el vehicle amb temps suficient per a evitar l'atropellament de la vianant que creuava pel lloc reglamentari establert per aquesta finalitat. S'hagués pogut deturar si la velocitat fos més moderada i concorres la deguda atenció, i s'afegeix de que es tracta d'un automòbil modern, provist de mecanismes de fre eficaços, que faciliten la ràpida detenció del vehicle. Llavors l'accident només pot explicar-se per un excés de velocitat o per una manca d'atenció per part del conductor, en un lloc on es indubtable que gaudeixen preferència els vianants, en estar especialment reservat per a ells, havent de ser el conductor qui amb una conducta prudent contempli la possibilitat de que la persona que creui la calçada pel lloc reglamentari establert pugui ser, com en el cas una persona d'edat avançada de setanta-vuit anys, o inclús una persona amb les seves facultats físiques i d'ambulatories disminuïdes, a les quals no pot exigir-se que "mirin cap a la seva esquerra abans de creuar", ja que poden estar incapacitades de poder fer-ho, quan en tot cas hauria hagut prou amb l'atenció i prudència del conductor per avisar l'atropellament al lloc precís destinat per a que els vianants creuin el carrer. per tot això, procedeix desestimar el primer motiu de recurs.

III.-CONSIDERANT: Que el recurs ha de ser igualment desestimat respecte al segon motiu, relatiu a la valoració

de les responsabilitats civils. en primer lloc, perquè les valoracions realitzades per la sentència es corresponen amb el criteris ja utilitzats a d'altres múltiples casos i que la jurisprudència d'aquest tribunal Superior ha considerar correctes. I especialment, perquè descartada la concurrència de culpa de la víctima, no pot considerar-se globalment com exagerada indemnització de 1.624.329 pessetes per unes lesions que han consistit segons els fets provats de la sentència en fractura d'húmer dret que necessita intervenció quirúrgica amb implantació de material d'osteosintesi, que posteriorment va haver de ser extret en una segona intervenció i fractura d'húmer esquerra que va necessitar tractament ortopèdic, lesions que li van obligar a una hospitalització de set dies i a dues-centes sessions de recuperació funcional, restant-li cicatrius i seqüeles de limitació de mobilitat a l'esquerra. Com tampoc pot considerar-se excessiva una indemnització de 156.000 pessetes per les despeses de transports, assistència i salaris perduts per la seva filla Mª Teresa L.C., raons per les quals també el recurs ha de ser desestimat respecte aquest segon motiu.

IV. -CONSIDERANT: Que desestimats els dos motius de recurs han d'imposar-se les despeses processals de la impugnació al recurrent.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1- Desestimar el recurs de suplicació interposat per Josep Anton L.F. i la companyia D'Assegurances ATLANTIS, S.A., en el referenciat rotlle i causa, confirmar íntegrament la sentència recorreguda.

2- Imposar al recurrent les despeses del recurs.

3- Manar que la causa sigui retornada al Tribunal de procedència, amb certificació de la present sentència, pel seu compliment.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.